

# CELE TREI RECOLTE

Deschideți cu toții la Deuteronom 16.16-17:

***„De trei ori pe an, toți bărbații să se înfățișeze înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege El: la Sărbătoarea Azimilor, la Sărbătoarea Săptămânilor și la Sărbătoarea Corturilor. Să nu se înfățișeze cu mâinile goale înaintea Domnului.***

***Fiecare să dea ce va putea, după binecuvântarea pe care i-o va da Domnul, Dumnezeul tău.”***

Acestea sunt cele trei sărbători de pelerinaj în care bărbații trebuiau să meargă împreună cu familiile lor, la Ierusalim, de trei ori pe an, înaintea Domnului, și de asemenea sunt sărbătorile recoltelor în Israel.

- Prima sărbătoare era Paștele. Sărbătoarea Paștelui reprezenta începutul recoltei, al recoltei de primăvară, al recoltei de orz. După lunga pauză de iarnă, evreii aveau parte de primele roade ale anului și le prezentau înaintea Domnului.

- A doua sărbătoare era sărbătoarea Rusaliilor care se ținea primăvara târziu, vara devreme, aceasta fiind sărbătoarea mării recolte de vară, pentru că evreii trebuiau să meargă afară, în câmp, o perioadă mai îndelungată, înainte ca să se întoarcă înapoi toamna. Ei trebuiau să aștepte cincizeci de zile până la această sărbătoare și trebuiau să le numere, această numărătoare fiind numită „numărătoarea omerului”, numărătoare spicelor. Deci, ei trebuiau să aștepte cincizeci de zile, după care venea sărbătoarea Rusaliilor, care este sărbătoarea ieșirii în câmp, timpul ieșirii pentru recolta de vară, după care era pauză până în timpul toamnei, când se suna din șofar, acesta fiind semnalul că era timpul pregătirii, al adunării pentru recolta finală a anului sfânt, care avea loc toamna.

- Recolta finală care era numită „sărbătoarea adunării înăuntru” era sărbătoarea Corturilor. La această sărbătoare, evreii trebuiau să aducă fructele lor, acela fiind timpul recoltei de măslini, de struguri, fiindcă toate celelalte recolte erau deja strânse.

Ceea ce vreau să vă arăt aici, este că timp de două mii de ani nu a existat nici o recoltă, deoarece în anul 70 d.Hr., armatele generalului Titus au ocupat Ierusalimul

și au distrus Templul; au răstignit mii de evrei, iar pe ceilalți i-au risipit prin tot Imperiul.

Astfel, evreii nu mai aveau nici o recoltă, dar aici avem un fenomen ciudat despre care vreau să vorbesc în dimineața aceasta. Cel mai ciudat lucru din istorie este că avem un popor fără nici o recoltă. Ei au fost luați din țara lor, așa că nu s-a mai semănat nici o sămânță și nu a mai avut loc nici o coacere a roadelor, dar cu toate acestea, este ciudat că evreii au continuat să sărbătorească recoltele pe care nu le mai aveau. De două mii de ani încoace, indiferent unde s-au aflat, ei au continuat să țină sărbătorile recoltelor.

Acest lucru este fără precedent, nu are nici un sens, fiindcă ei sărbătoreau recolta de primăvară cu ocazia Paștelui, deși nu exista nici o recoltă de primăvară; sărbătoreau numărătoarea omerului, a spicelor, deși nu exista nici un spic pe care să-l legene și sărbătoreau recolta de vară, sărbătoarea ieșirii în câmp și a adunării roadelor, deși nu aveau o recoltă de vară, iar apoi sărbătoreau sărbătoarea corturilor, a adunării tuturor recoltelor, fără nici o adunare a recoltelor.

Privit din punctul de vedere al evreilor, Dumnezeu nu a anulat și nu a retras niciodată această poruncă, de aceea ei au spus: „Într-adevăr nu mai avem nici o recoltă, dar Dumnezeu ne-a poruncit să ținem aceste sărbători, de aceea vom sărbători ceea ce nu avem. Dumnezeu nu a dat niciodată o poruncă provizorie referitoare la un timp în care nu vom avea nici o recoltă, la un timp în care vom fi risipiți până la marginile pământului. El nu ne-a spus ce să facem în această situație, ce să sărbătorim dacă nu avem nici un pământ al nostru, de aceea vom continua să le sărbătorim chiar dacă nu avem o țară a noastră!”

Ceea ce nu știa poporul evreu era că de data aceasta nu era vorba de o generație, cum s-a întâmplat în Babilon, când au stat șaptezeci de ani în robie, ci aveau să facă aceasta timp de două mii de ani, sau aproape două mii de ani. Două mii de ani în care au făcut acest lucru nemaiauzit. În toată istoria acestei planete, nu a existat nici un alt popor care să sărbătorească ceva ce nu există.

Dacă ați avut sau aveți prieteni evrei și ați auzit de sărbătorile evreiești, probabil nu ați avut niciodată idee cât de radicală, de serioasă și de severă este această problemă. De fapt, nici evreii nu realizează cât de radical este lucrul acesta. Nici eu nu am înțeles aceasta; noi credeam că sărbătorile evreiești erau o tradiție, dar ceea ce sărbătorim noi este revoluționar, înnoitor.

Exista chiar și o sărbătoare a copacilor, deși nu era nici un copac. Chiar și „numărătoarea omerului” era făcută deși nu exista nimic de numărat, iar aceasta se întâmpla în toată lumea: în Etiopia, în Africa, India, în locuri unde nu exista nimic din ceea ce se cultiva în Israel, dar ei continuau să le sărbătorească; în țările nordice unde este frig, în Peninsula Scandinavică, evreii continuau să le sărbătorească indiferent unde se aflau.

În timpul acestor sărbători, ei se rugau ca Dumnezeu să le restituie țara. În multe locuri unde au fost risipiți, evreilor nu le-a fost îngăduit să aibă nici măcar o bucată de pământ. Poate acest lucru este profetic, deoarece Dumnezeu a dat Israelului un singur pământ, dar în multe locuri unde au fost risipiți, nu le-a fost îngăduit să dețină pământ și să-l cultive.

Așadar, avem o situație foarte ciudată: Evreilor nu li se permitea să fie fermieri, să semene și să secere deși, dintre toate popoarele lumii, erau cei mai îndreptățiți să facă aceasta fiindcă altfel erau nevoiți să sărbătorească ceva ce nu puteau avea. Este un lucru uimitor. Ei trebuiau să sărbătorească niște recolte inexistente.

Am intitulat predica aceasta „Taina celor trei recolte”. Evreii locuiau în orașe și în țări unde nu cultivau pământul: în Roma, Franța, Germania, Rusia, în America de Sud, în China, etc.; pretutindeni existau evrei care sărbătoreau aceste sărbători, chiar și în junglă; și evreii din ghetouri sărbătoreau aceste sărbători. Cuvântul „ghetou” înseamnă „Cartier al unui oraș în care erau constrânși să trăiască evreii (și alte minorități) din unele țări.”

Aici în America, acesta este un paradox ciudat. Cel mai zelos popor în ținerea sărbătorilor recoltelor, nu avea nici o recoltă, ba mai mult, nici nu i se permitea să aibă vreuna. Dar cu toate acestea, ei țineau sărbătorile în sinagogă, iar uneori încercau să se adapteze la ceea ce aveau.

De exemplu, cu ocazia sărbătorii Rusaliilor, evreii au spus: „Vom sărbători și darea Legii, pentru că în timpul Rusaliilor, Moise se afla pe munte primind Legea.” Dar au făcut aceasta doar pentru a întări mai mult sărbătoarea Rusaliilor, fiindcă nu avea sens să sărbătorești o recoltă fără recoltă, deși ei făceau chiar aceasta. Aparent, pare o nebunie, este ca și cum ai aniversa ziua nunții tale, deși nu ai fost căsătorit niciodată. Imaginați-vă că ați avea aniversarea căsătoriei a doi tineri care nu se cunosc, nu există, și totuși o faceți. Gândiți-vă că nu ar exista nici preotul, dar cu toate acestea trimiteți invitații, iar oamenii ar veni, s-ar așeza pe scaune la

ceremonia nunții a doi oameni care nu există. Totuși, ar avea loc sărbătorirea nunții lor și toți s-ar așeza la masă în fața unor farfurii pe care nu există mâncare, iar cavalerul de onoare s-ar ridica și ar rosti o rugăciune de binecuvântare pentru un cuplu și o mâncare ce nu există. Ar fi nebunesc, dar aceasta este ceea ce se petrece. Înțelegeți?

Este o nebunie, dar evreii sărbătoreau sărbătorile unor recolte inexistente, deoarece țara recoltelor, Israelul, Sionul, era o ruină; era o țară pustiiată care nu putea da nici o recoltă. Popoarele care au stăpânit țara evreilor, nu au putut să facă să crească nimic acolo oricât de mult au încercat, iar unii dintre ei au distrus-o și mai mult. Era cel mai sterp pământ de pe Terra, dar eu cred că Dumnezeu a hotărât aceasta în Planul Său.

Mark Twain, care nu era credincios, a vizitat Israelul în secolul XIX și a consemnat cât de pustiiată era țara, cât de moartă și de uscată. El a scris următoarele: „Acesta este cel mai pustiiat loc de pe planetă.” Și a adăugat: „Poate o țară să fie frumoasă și binecuvântată dacă a fost blestemată de Dumnezeu?” Este ca și cum ar fi spus: „Țara aceasta este blestemată.” Și a mai spus: „Țara aceasta nu se va mai ridica niciodată!”, dar s-a înșelat în privința aceasta.

Chiar Biblia spune că străinii vor veni din toate părțile și se vor mira când vor vedea cum a ajuns țara aceasta. Dumnezeu a vestit mai dinainte aceste lucruri când i-a spus poporului:

*„...dacă nu Mă ascultați și nu împliniți toate aceste porunci,*

*dacă nesocotiți legile Mele și dacă sufletul vostru urăște rânduielile Mele, așa încât să nu împliniți toate poruncile Mele și să rupeți legământul Meu, iată ce vă voi face atunci:*

*...Voi pustii țara, așa că vrăjmașii voștri care o vor locui vor rămâne încremeniți văzând-o.*

*Vă voi împrăștia printre neamuri și voi scoate sabia după voi. Țara voastră va fi pustiiată și cetățile voastre vor rămâne pustii.” (Levitic 26.14-15,32.33).*

El a mai spus că străinii vor trece prin ea și vor spune: „Țara aceasta este blestemată de Dumnezeu”, așa cum a spus Mark Twain.

Și iată că deși totul era pustiiat și nu creștea nimic, evreii țineau în continuare

sărbătorile rânduite de Dumnezeu.

Dar mai există o parte a tainei:

Dacă evreii sărbătoresc o recoltă pe care nu o au, este posibil ca aceasta să arate că undeva este o recoltă pe care ei nu o au? Dacă un popor sărbătorește o recoltă pe care nu o are, este posibil să existe un popor care are o recoltă fără să țină aceste sărbători? Un popor sărbătorește o recoltă, deși nu o poate lucra și nu o poate culege, iar un alt popor lucrează la o recoltă?

Aceasta merge înapoi la o altă taină.

În urmă cu două mii de ani, în prima generație a apostolilor evrei care au dat lumii Evanghelia, a existat o separare:

- majoritatea evreilor s-au îndepărtat de Mesia, de Noul Legământ și
- majoritatea oamenilor care au primit Noul Legământ s-au îndepărtat de evrei și de rădăcinile lor.

Două popoare separate: unul având o parte a tainei, iar celălalt având cealaltă parte, acesta fiind răspunsul la taina noastră:

- un popor avea sărbătoarea recoltei, fără nici o recoltă;
- celălalt popor are o recoltă fără să aibă sărbătoarea ebraică.

Nu este o întâmplare, Dumnezeu putea să aleagă orice zi a anului pentru a turna Duhul Său, dar ziua aleasă de El a fost sărbătoarea ebraică a Rusaliilor, pentru ca Evanghelia salvării, Recolta salvării să meargă în toată lumea. Ziua aleasă de El a fost ziua Cincizecimii, iar Cincizecimea este un alt nume dat Rusaliilor, adică recoltei Israelului.

Deci, Biserica a pornit, a ieșit afară în ziua recoltei Israelului, în ziua sărbătorii Rusaliilor. Ea nu sărbătorește recolta Israelului, dar este legată în totalitate de ea.

Mesia a vorbit despre recoltă și a spus: *„Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său.”* (Luca 10.2).

Nu este o întâmplare faptul că misiunea Evangheliei în lume este numită „recoltă”.

Este recolta lumii, cei salvați, și strângerea ei a început la Rusalii, cu ocazia sărbătorii evreiești a recoltei, pentru că aceasta aduce vestirea Evangheliei în lume: strângerea recoltei, a celor salvați, este recolta Vieții, și este atașată încă de la început, sărbătorii evreiești a recoltei pe care evreii au continuat s-o țină deși nu mai aveau nici o recoltă, pentru că recolta a ieșit afară.

Așadar, poporul evreu sărbătorea o recoltă pe care nu o avea, dar faptul că ei țineau această sărbătoare mărturiseau că de fapt exista o recoltă, iar aceasta era în jurul lumii. Faptul că ei sărbătoreau aceasta în afara Israelului, pentru că nu aveau nici un pământ, este un semn profetic conform căruia această recoltă nu avea să fie legată de o singură țară, ci de toată lumea.

Faptul că evreii sărbătoreau această recoltă, sărbătoarea Rusaliilor, în toată lumea, din nord în sud și din est în vest, este un semn că recolta pe care ei o sărbătoreau deși nu o aveau, va fi sărbătorită peste tot în lume și de toate popoarele. Este uimitor!

Bucuria recoltei pe care o sărbătoreau evreii, bucuria Vieții noi, a mers acum, prin Duhul, la neamuri. Aceasta este recolta care lipsește și pe care evreii au continuat s-o țină.

Recolta care îi lipsește Israelului este recolta nevăzută a Duhului, este puterea Vieții și a bucuriei, a unui popor nou-născut care vine în Împărăție.

Deși sunt separate, aceste două popoare sunt legate unul de celălalt, Israelul și Biserica; două părți ale aceleiași taine, ambele concentrându-se pe ziua sfântă numită Rusalii sau Cincizecime.

În urmă cu două mii de ani ele au fost separate, unul purtând mărturia, iar celălalt având mărturia.

Aici avem țara Israelului, pământul despre care Dumnezeu a spus că într-o zi va reveni la viață; avem o sărbătoare fără recoltă. Ce va urma dacă avem o recoltă fără sărbătoare și o sărbătoare fără recoltă?

La sfârșitul veacului, aceste două piese cheie din acest mare puzzle vor veni din nou împreună. La sfârșitul epocii, cele două vor fi la fel ca la început, adică împreună, iar recolta Bisericii se va întoarce înapoi peste Israel. Trebuie să se întoarcă în locul din care a pornit.

De Rusalii, când a început recolta Bisericii, în Israel existau și recolte naturale. Atunci, evreii sărbătoreau recolta în țara lor având o recoltă, iar recolta lui Dumnezeu a început în același timp, din Ierusalim; dar ea nu se va încheia, nu va fi deplină, decât atunci când totul se va întoarce acasă. Când? Când evreii tradiționaliști vor realiza că această recoltă a neamurilor salvate este de fapt recolta Israelului pe care Dumnezeu a făgăduit-o fiecărei națiuni, prin Duhul Sfânt. Ei vor vedea aceasta când vălul va fi dat la o parte.

Este ca în cazul lui Naomi și a lui Rut. Naomi s-a dus să vadă copilul născut de Rut, copilul dintre neamuri născut de nora sa, dar copilul acela a fost, de asemenea, numărat ca și copil al lui Naomi. Tot așa, când Israelul va avea din nou o recoltă, recolta salvării va fi numărată ca și recoltă a Israelului.

Vorbind despre ziua aceea, profetul a spus:

*„...În zilele acelea, zece oameni din toate limbile neamurilor vor apuca pe un iudeu de poala hainei și-i vor zice: «Vrem să mergem cu voi; căci am auzit că Dumnezeu este cu voi!»” (Zaharia 8.23). În ziua aceea, toate națiunile vor spune: „Haideți să mergem în Sion!” Două mii de ani!*

O singură națiune de pe pământ este destul de nebună ca să facă aceasta. Și au făcut-o! Ei au sărbătorit în continuu recolta de orz, recolta de grâu, recolta de struguri, deși nu au avut nici măcar un rod, și l-au mulțumit în continuu lui Dumnezeu pentru ceea ce nu aveau.

Este un paradox, „ironia lui Dumnezeu” cum spun oamenii, deoarece avem un popor care nu putea cultiva, nu putea semăna sau crește, și un pământ care nu putea fi semănat, cultivat și crescut; dacă le punem împreună ar trebui să avem un dezastru, dar nu este așa ci, dacă le punem împreună, avem binecuvântare, pământul înflorește.

An după an, deceniu după deceniu, secol după secol, totul a fost uscat și mort, apoi s-a întâmplat ceva: oamenii care puteau cultiva pământul, au început să se întorcă în țara care nu putea fi cultivată de nimeni. Și când aceste două lucruri fără nădejde au venit împreună, a avut loc minunea.

La început, ei s-au întors în grupuri mici, așa cum a spus Dumnezeu: *„Îi voi aduna din nord și sud, din est și vest.”* Exact așa s-a întâmplat. Ei s-au întors în grupuri mici. Există o fotografie a orașului Tel Aviv la început. Acum Tel Aviv este cel mai

mare oraș al Israelului, dar atunci nu puteai vedea decât un deșert, un pământ uscat și niște oameni îmbrăcați ca în vremurile de răscruce a două secole, care stăteau și se holbau la pământul acela pustiit. Ei nu știau cum să prelucreze pământul pentru că timp de două mii de ani nu mai cultivaseră nimic. Majoritatea dintre ei nu erau nici măcar religioși, dar cu toate acestea, ei aveau să împlinească Biblia. Astfel, îi avem pe unii evrei care sărbătoreau sărbătorile și pe ceilalți care nu încercau să împlinească nici o profeție, dar ceea ce s-a întâmplat a fost că an după an, pământul care era fără nădejde a început să dea semne de viață: pomi, plante și recolte. După două mii de ani, în țară a apărut prima recoltă. Timp de două mii de ani nu mai fusese nici o recoltă, dar când evreii s-au întors înapoi în țara pe care le-a dat-o Dumnezeu, s-a întors și viața.

Ogoarele cu grâu se întindeau din nou în același loc în care se întindeau în zilele lui Isus. Au început să fie plantați pomi: măslinii au început să fie plantați în locurile unde fuseseră și înainte și la fel smochinii și vița de vie, așa că în Israel au apărut din nou recoltele care nu mai fuseseră deloc timp de două mii de ani. Iar dacă odinioară Israelul ținuse sărbătorile fără să aibă o recoltă, acum există o recoltă care se potrivește cu fiecare sărbătoare în parte. Astfel, acum au în realitate ceea ce au sărbătorit timp de două mii de ani prin credință. Ei au continuat să îi mulțumească lui Dumnezeu, deși nu aveau nimic, iar Biblia spune că țara va înflori ca și grădina Edenului. Și iată că există o singură țară care a încheiat secolul XX cu mai mulți pomi decât avea la începutul secolului, iar această țară este Israelul. Țara care era pustie și moartă, exportă astăzi flori și fructe în toată lumea. Olanda, țara care este cunoscută pretutindeni pentru florile ei, importă de fapt flori din Israel, din deșert.

Cu un an în urmă, pe vremea aceasta eram în Israel și plantam pomi. Plantam aceiași pomi pe care-i regăsim în Scriptură, care creșteau odinioară pe dealurile Iudeii.

Dacă privim la toate acestea, ne amintim ceea ce a spus Dumnezeu: *„Ei vor zidi iarăși vechile dărâmături, vor ridica iarăși năruirile din vechime, vor înnoi cetăți pustiite, rămase pustii din neam în neam.”* (Isaia 61.4).

Ei au zidit orașe pe ruinele vechilor cetăți, au construit orașe moderne. Aceasta se poate vedea în Israel. Orașe după orașe, construite pe ruine sau lângă ruine, astfel încât se poate vedea atât orașul nou cât și cel vechi.

Dar Dumnezeu nu a vorbit numai despre construirea orașelor, ci și despre faptul că vor sădi. Știți ce au făcut când s-au întors în țară? S-au uitat în Biblie și au spus: „Acestea sunt roadele despre care a spus Dumnezeu că vor crește aici, deci vom sădi exact aceleași roade despre care spune Biblia că au crescut odinioară aici.”

Învierea. Timp de două mii de ani, pe dealurile țării nu a fost nici un pom, dar cu toate acestea, evreii au stabilit o zi de sărbătoare a pomilor. Au făcut aceasta deși nu aveau pomi, dar acum, pomii pe care îi sărbătoreau deși nu erau nicăieri, înfloresc pretutindeni în țară.

Cuvintele profetului din vechime s-au împlinit întocmai: „...*țara pustiită va fi lucrată iarăși, de unde până aici era pustie în ochii tuturor trecătorilor.*”

*Și se va spune atunci: «Țara aceasta pustiită a ajuns ca o grădină a Edenului și cetățile acestea dărâmate, care erau pustii și surpate, sunt întărite și locuite!»*” (Ezechiel 36.34-35).

Cuvintele Bibliei s-au împlinit:

*„Pustia și țara fără apă se vor bucura; pustietatea se va veseli și va înflori ca trandafirul;*

*se va acoperi cu flori și va sări de bucurie, cu cântece de veselie și strigăte de biruință, căci i se va da slava Libanului, strălucirea Carmelului și a Saronului. Vor vedea slava Domnului, măreția Dumnezeului nostru.”* (Isaia 35.1-2). Este un lucru uimitor!

Înainte să se întâmple această minune, a fost un bărbat care a trăit în secolul XIX și a vestit ceea ce s-a întâmplat. Eu l-am amintit pe Mark Twain care a trăit în secolul XIX și a vizitat Israelul, dar acesta este un alt bărbat care a remarcat ironia ciudată a acestui fapt sau taina acestuia. Este vorba de un evreu mesianic de un evreu credincios care, în acele zile, a fost considerat a fi cel mai puternic om de pe planetă. Este vorba de liderul Imperiului britanic, Benjamin Disraeli. El a fost un evreu care a crezut în Isus și a spus următoarele privind la profeții:

*„La mijlocul secolului XIX, Israelul era o țară pustiită și viile Israelului nu mai existau. Dar Legea veșnică i-a unit pe copiii evrei pentru a sărbători recolta de struguri, o recoltă care continuă să fie sărbătorită deși nu există struguri care să fie adunați. Dar țara își va avea viile sale din nou.”*

El voia să spună ceva prin aceste cuvinte, aceasta fiind taina pe care o avem astăzi, secretul tainei recoltelor, unul din cele mai nebunești fenomene petrecute în ultimii două mii de ani, un lucru uimitor care are a face cu noi și cu voi, neamurile. Voi, care sunteți născuți din nou, aparțineți Israelului așa cum spune Biblia. Voi nu sunteți iudei prin naștere, dar în Mesia sunteți cetățeni ai Israelului.

Așadar, noi trebuie să învățăm secretul tainei recoltelor și s-o aplicăm vieții noastre. Ei au sărbătorit o recoltă pe care nu puteau s-o vadă, s-a atingă, s-o pipăie, sau s-o guste, o recoltă pe care n-o puteau aduna.

În 2Corinteni 4.18 scrie: *„Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd, căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice.” „...pentru că umblăm prin credință, nu prin vedere.”* (2Corinteni 5.7).

Aceasta este ceea ce învățăm din taina recoltelor Israelului: dacă nu aveau nici o recoltă, nu înseamnă că nu o sărbătoreau.

Să nu fiți niciodată legați sau limitați de circumstanțe! Dacă sunteți un copil al lui Dumnezeu, voi nu sunteți născuți din anumite circumstanțe și nici nu sunteți legați de ele, ci ați fost născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu.

Un popor care sărbătorea o recoltă pe care nu o vedea, spunea că nu este legat de nici un fel de circumstanțe, iar voi trebuie să aveți același Duh și să spuneți la fel ca și ei: „Nu voi fi legat de circumstanțele mele! Refuz să fiu limitat sau legat de situația mea, fiindcă eu nu sunt din lumea aceasta. Trăiesc în această lume, dar sunt din Împărăția lui Dumnezeu!”

Gândiți-vă la faptul că porunca Domnului spunea: *„Să țineți sărbătorile recoltelor!”*, dar ei nu aveau nici o recoltă; și deși nu au avut nici o recoltă, nu au lăsat un lucru mic – faptul că nu aveau nici o recoltă -, să-i oprească să împlinescă porunca Domnului.

Nu lăsați niciodată ca ascultarea voastră de Cuvântul lui Dumnezeu să fie legată de circumstanțele voastre! Nu lăsați ca credința voastră în Cuvântul lui Dumnezeu să fie legată sau afectată de circumstanțele voastre, de situațiile prin care treceți! Nu contează dacă sunteți sus pe munte sau jos în vale, voi să-L urmați pe Domnul oricum.

Nu contează dacă lucrurile sunt în favoarea voastră sau dacă vă sunt potrivnice, chiar dacă totul se prăbușește, voi trebuie să-L urmați pe Dumnezeu cu aceeași inimă și cu aceeași credincioșie.

Rămâneți în Adevăr și faceți bine indiferent ce se întâmplă. Nu contează dacă ceilalți vă iubesc sau vă urăsc, voi trebuie să-i iubiți oricum pentru că nu sunteți legați de circumstanțele voastre.

Dacă ei au putut sărbători în fiecare an, timp de două mii de ani, o recoltă care nu exista, înseamnă că și voi puteți urma Cuvântul lui Dumnezeu și să-I fiți ascultători, iar când nu vedeți nimic, să continuați să-L urmați pe Domnul cu aceeași credincioșie.

Lor li s-a cerut să-I aducă mulțumire lui Dumnezeu pentru recolta pe care o aveau și să spună: „Binecuvântat să fii Tu, Doamne Dumnezeul nostru, Împăratul Universului, care ne-ai binecuvântat cu această recoltă,” și au continuat să facă aceasta chiar și atunci când nu au mai avut nici o recoltă. Ei nu s-au lăsat afectați de faptul că nu mai era nici o recoltă pentru care să-I mulțumească; lipsa ei nu i-a împiedecat să-I mulțumească lui Dumnezeu, ci au făcut-o cu recunoștință deși nu aveau nimic.

În ebraică, cuvântul „evreu” este „iuhuda”, „Juda” și înseamnă „cel care-i aduce mulțumire lui Dumnezeu, cel care-L laudă pe Dumnezeu.”

Astfel, noi nu încetăm să-L lăudăm pe Dumnezeu din cauza situației în care ne aflăm, ci Îl lăudăm oricum, indiferent ce se întâmplă, pentru că suntem „iehuda”, iar dacă suntem „iehuda”, nu circumstanțele ne spun cine suntem, ci Dumnezeu este Cel care ne spune cine suntem, Cuvântul Său ne spune cine suntem. Așadar, să nu lăsați niciodată nimic să vă oprească, ci lăudați-L pe Dumnezeu indiferent ce se întâmplă.

Aceasta este ceea ce sunt eu: „cel care-i aduce mulțumire lui Dumnezeu, cel care-L laudă pe Dumnezeu,” și aceasta fac.

Aduceți-I mulțumiri pentru toate lucrurile, indiferent de circumstanțe, indiferent ce se întâmplă, pentru că prin aceasta dovediți că sunteți un copil al lui Dumnezeu.

Sărbătorile recoltelor erau sărbători de bucurie. De exemplu, cu ocazia sărbătorii Corturilor, porunca era: „...să fii vesel!” (Deuteronom 16.15). Ei trebuiau să se

bucure împreună, pentru că aceea era porunca Domnului.

Timp de două mii de ani, evreii nu au avut nici o recoltă care să-i determine să se bucure, dar ei nu au lăsat ca aceasta să-i împiedice să se bucure de recoltă.

Și mai este un secret: să nu lăsați niciodată ca bucuria voastră să fie legată de circumstanțele voastre, de situațiile prin care treceți. Să nu lăsați bucuria voastră să fie legată de ceea ce vrea să facă vrăjmașul.

Evreii nu s-au bucurat pentru ceea ce vedeau, ci se bucurau pentru ceea ce nu vedeau. Așa să faceți și voi! Lăsați ca bucuria voastră să fie legată numai de credința voastră și nu așteptați niciodată timpul potrivit pentru a sărbători, pentru a vă bucura.

Foarte mulți credincioși spun: „Când voi primi lucrul cutare, mă voi bucura în Domnul: când mă voi căsători voi fi fericit; când voi obține lucrul cutare sau cutare, când voi avea mai mult succes, când voi avea mai mulți bani, când voi avea casă, când problemele se vor termina...” Problemele se vor termina numai atunci când veți trece din viața aceasta, și poate ați făcut parte din problemă, de aceea ați murit.

Nu așteptați momentul potrivit ca să sărbătoriți, ca să vă bucurați în Domnul, pentru că s-ar putea ca momentul acela să nu vină niciodată. Și care este scopul vostru, dacă sărbătoriți, dacă vă bucurați în Domnul, numai când vă este bine? Nu așteptați momentul potrivit ca să-L lăudați, să-I mulțumiți și să vă bucurați în Domnul, ci faceți-o și va veni și momentul acela.

Bucurați-vă, fie că aveți, fie că nu aveți, fiindcă Pavel a spus:

*„...m-am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă găsesc.*

*Știu să trăiesc smerit și știu să trăiesc în belșug. În totul și pretutindeni m-am deprins să fiu sătul și flămând, să fiu în belșug și să fiu în lipsă.”* (Filipeni 4.11-12).

Pavel nu a știut aceasta de la început; probabil că la început s-a plâns și el și a fost când sus, când jos, în funcție de circumstanțe, dar la un moment dat a spus: „Am renunțat să mai privesc la circumstanțe pentru că ele sunt pretutindeni. Astfel, într-o zi sunt afară predicând, iar în ziua următoare sunt în temniță”, și a adăugat: „Mă voi bucura în temniță și în lacrimi”, și atunci a biruit.

O lumină trebuie să strălucească indiferent de circumstanțe, pentru că altfel nu este lumină. Dacă lumina ar spune: „Nu voi mai străluci asupra lor pentru că se poartă cumplit cu mine!”, atunci nu ar mai fi lumină. Dacă așa stau lucrurile, de ce ar trebui ca ei, vrăjmașii voștri, să vă determine să nu mai fiți ceea ce sunteți în Domnul? Nu-i lăsați să facă aceasta, ci străluciți asupra lor indiferent de situațiile prin care treceți, și binecuvântați-i!

Faceți bine și fiți buni în Domnul, pentru că El este bun; El este bun indiferent de circumstanțe, iar voi sunteți buni pentru că El locuiește în voi, și nu din pricina voastră; este bunătatea lui Dumnezeu care se revarsă prin voi, nu bunătatea voastră. Așadar, voi faceți bine din pricina a ceea ce sunteți, a Celui ce locuiește în voi.

Dacă ați face bine numai celui care vă binecuvântează, unde este binele? Dacă l-ați răsplăti pe unul pentru bunătatea lui, iar celuilalt i-ați face după răutatea lui, cine sunteți de fapt? Înțelegeți? Dumnezeu a spus că voi sunteți o lumină, iar lumina nu reflectă ceva, ci este lumină, ceea ce înseamnă că voi străluciți datorită a ceea ce sunteți.

Aceasta înseamnă că atunci când cineva vă face rău sau se poartă rău cu voi, veți spune: „De ce să las lucrul acesta să mă oprească să fiu ceea ce m-a făcut Dumnezeu să fiu? De ce să mă oprească să fiu o binecuvântare și să fiu binecuvântat? De ce?”

Mai importantă decât orice satisfacție ați avea prin faptul că dușmăniți pe cineva sau nu vorbiți cu cineva – lucru care vă va distruge -, este să vă împotriviți, să nu lăsați ca această stare să vă ia bucuria de a fi ceea ce v-a chemat Dumnezeu să fiți, adică o bucurie și o lumină pentru ceilalți.

Străluciți cu putere, faceți ce este bine, lăudați-L pe Dumnezeu cu înflăcărare, iar în clipele de încercare, când vă este mai greu, lăudați-L și mulțumiți-I, pentru că la aceasta privește El. Lăudați-I și slăviți-L în momentele când vă este mai greu; arătați aceasta lumii, îngerilor care vă privesc și diavolului care se mânie și spumegă din cauza aceasta. Luminați indiferent de situațiile prin care treceți!

Priviți ce s-a întâmplat cu evreii! Pentru că au ținut sărbătorile deși nu aveau nici o recoltă, s-a întâmplat o minune: recoltele au urmat sărbătorile.

În mod normal, mai întâi avem recolta și apoi sărbătorim, dar în cazul lor s-a

Întâmplat invers: ei au sărbătorit, apoi a venit recolta.

Aceasta este o altă Lege supranaturală a Împărăției, este ceva pe dos, ceva cu susul în jos, nebunesc. De ce? Pentru că nu recolta a adus sărbătoarea, ci sărbătoarea a adus recolta.

Ce a spus Mesia? *„Când vă rugați pentru ceva, mulțumiți-I lui Dumnezeu înainte ca să primiți lucrul pentru care vă rugați.”* Aceasta este opusul a ceea ce crede lumea.

Noi le spunem băieților noștri: „Ți-am dat aceasta, cum spui?” și ei spun: „Mulțumesc.” Vedeți? Așa ne-au învățat părinții noștri și așa îi învățăm și noi pe copiii noștri, dar Dumnezeu spune: „Nu așa! Mai întâi mulțumiți-Mi și apoi veți primi ceea ce ați cerut!”

Când vă rugați lui Dumnezeu pentru ceva, nu vă concentrați doar pe a-i cere lucrul pe care-l doriți, ci mulțumiți-I, pentru că El poate schimba totul pe loc. Nu spuneți: „O clipă! Doamne, nu am aceasta, nu am aceasta, nu am aceasta...”, ci rugați-vă și mulțumiți-I spunând: „Doamne, Îți mulțumesc pentru că am ceva de la Tine, Îți mulțumesc pentru ceea ce vei face.” Veți observa că aceasta vă va schimba rugăciunea și veți avea pace și bucurie, înainte să obțineți acel lucru. Nu așteptați ca totul să fie în ordine, pentru că nu va fi niciodată în lumea aceasta, niciodată nu va fi sută la sută bine, dar întotdeauna va fi bine cu Dumnezeu. Nu așteptați până când va fi totul în ordine, ci bucurați-vă și totul va fi în ordine.

Nu așteptați recolta pentru a sărbători sărbătoarea, ci sărbătoriți sărbătoarea și veți avea recolta. Ei l-au mulțumit lui Dumnezeu pentru recoltă, dar nu numai pentru recoltă, ci pentru recolta țării făgăduite, pentru că totul este legată de țară; iar Dumnezeu a onorat aceasta și le-a dat nu numai recolta, ci le-a dat înapoi toată țara cu recoltă. Mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru ceea ce nu vedeți, deoarece în Dumnezeu ceea ce nu vedeți este întotdeauna mai mare decât ceea ce vedeți. Așadar, nu fiți limitați și nu pierdeți binecuvântarea când cel mai mare lucru pe care îl puteți avea este chiar ceea ce nu vedeți. Pavel spune că lucrurile pe care le veți vedea, vor trece oricum, și vă bucurați de ele astăzi, pentru că mâine nu vor mai fi. Dar dacă vă bucurați în ceea ce nu vedeți, aceasta nu va trece. Mulțumiți-I deci lui Dumnezeu pentru ceea ce nu vedeți, așa cum a făcut și Israelul.

Richard Wormbrant a fost mulți ani în închisoare pentru credința lui și primea în fiecare zi numai o coajă de pâine, o bucățică mică de pâine, dar el spunea: „În vest, credincioșii nu mănâncă, în închisoare, o bucată de pâine, ci au parte de o

friptură în seara aceasta. Ei nu s-au supărat pentru aceasta, fiindcă Biblia spune: *„Bucurați-vă împreună cu cei care se bucură.”*

Haideți deci, să ne bucurăm alături de frații și surorile noastre din închisoarea de aici, din Europa comunistă, să ne bucurăm alături de frații și surorile noastre din America, unde se bucură în seara aceasta de friptură. Haideți să mâncăm această pâine ca și cum ar fi friptură.”, și l-au mulțumit lui Dumnezeu.

De fapt, ei au spus: „Biblia spune că noi trebuie să luăm Cina, dar comuniștii nu ne dau vin, rodul viței. Totuși, Dumnezeu a poruncit să facem aceasta, așa că o vom lua indiferent de circumstanțe.” Și ce au făcut? Au luat Cina cu nimic, au luat-o prin credință, au băut și au mâncat prin credință, iar în cele din urmă, Dumnezeu i-a eliberat ca să poată mânca friptură și să ia Cina.

Ceea ce vreau să subliniez aici, este că ei au sărbătorit Cina cu nimic, fiindcă nu au lăsat situația în care se aflau să-i oprească. Oamenii se uitau la ei și spuneau: „Ce faceți? Așa ceva este nebunesc!”, dar Dumnezeu S-a uitat în jos și a spus: „Este minunat! Îmi place aceasta!” Vedeți? Oricine poate sărbători o recoltă pe care o are, dar este mai greu să sărbătorești o recoltă care nu există.

Astfel, în Romani 4.17 scrie: *„...care cheamă lucrurile care nu sunt, ca și cum ar fi.”* , pentru că Dumnezeu a ales lucrurile care nu sunt ca să le facă de rușine pe cele ce sunt. Aceasta este minunea lui Dumnezeu.

Noi suntem copiii lui Dumnezeu și vorbim despre lucruri care nu sunt, ca și cum ar fi, fiindcă ele vin. Mulți credincioși cunosc Numele Domnului și vorbesc Cuvântul, dar sunt încă firești și trăiesc ca lumea, când sus, când jos, când sus, când jos. Ei spun: „Dacă lucrurile merg bine, sunt bine și eu, dar dacă merg rău și eu sunt rău.” Atunci care este diferența între tine și unul din lume? Prin aceasta dovediți că viața voastră este condusă de lume și nu de Mesia. De aceea nu aveți nici o biruință în viața voastră și sunteți mai mult jos, decât sus.

Mesia a spus: *„Dacă faceți bine celor ce vă fac bine, ce răsplată vi se cuvine? Și păcătoșii fac așa.”* (Luca 6.33). Chiar și criminalii sunt buni cu cei care sunt buni cu ei, dar noi suntem copiii lui Dumnezeu și avem puterea să spunem:

„Nu mai sunt legat de lucrurile acestei lumi, pot trăi deasupra lor, în puterea lui Dumnezeu, fiindcă la aceasta am fost chemați. El m-a trimis aici ca să biruiesc lumea, nu ca să fiu condus de ea!”

Numai poporul lui Dumnezeu, fizic și duhovnicesc, sărbătorește o recoltă pe care nu o vede.

Pavel a spus: „*Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarși zic: Bucurați-vă!*” (Filipeni 4.4). El spune aceasta de două ori, fiindcă atunci când vă bucurați fără să vedeți nimic este ca și cum ați spune: „Am trecut peste aceasta, nu mai sunt dependent de lume, de problemele și situațiile prin care trec; nu mai sunt un rob al lumii, ci sunt liber! Mă voi bucura necondiționat, la timp și ne la timp, pentru că Domnul meu m-a făcut liber.”

Dumnezeu mi-a dat dragostea Sa necondiționat, de aceea pot face un singur lucru: să-l dau bucuria, recunoștința și mulțumirea mea necondiționat de nimic.

Aș vrea să vă spun ceva, vouă, celor care așteptați biruința ca să vă puteți bucura în Domnul.

Rugați-vă pentru biruință, dar nu așteptați ziua biruinței pentru a vă bucura, fiindcă Dumnezeu NU a spus: „Bucurați-vă de îndată ce aveți biruință!”, ci a spus: „*Bucurați-vă întotdeauna în Domnul!*”

Cei care doriți să fiți liberi în Domnul, primiți-o și bucurați-vă de ea, iar mai târziu va veni și biruința. Gândiți-vă că voi nu deveniți biruitori pentru că situația voastră se schimbă, nu aceasta vă face biruitori, ci sunteți biruitori datorită lui Dumnezeu; mai mult, noi suntem biruitori încă înainte de a avea biruință, pentru că biruința noastră este prin Domnul, nu prin puterile noastre. Nu așteptați cu bucuria până când biruiți, pentru că Dumnezeu nu a spus niciodată: „Așteptați până când primiți aceste lucruri,” ci mulțumiți-l oricum și bucurați-vă în nădejde.

Cei care sunteți născuți din nou, sunteți un copil al Împărăției lui Dumnezeu, un copil al Împărăției Israelului care face lucruri nebunești în ochii lumii, lucruri care îi fac pe oameni să spună: „Ce face popoul acela nebun?” Noi trebuie să fim la fel de nebuni ca ei, pentru că suntem născuți din nou.

Învățați de la ei secretul credinței îndrăznețe, al bucuriei îndrăznețe și bucurați-vă în Domnul, orice s-ar întâmpla; bucurați-vă în Domnul și lăudați-L, indiferent de circumstanțe, fiindcă aceasta vrea și așteaptă El de la voi. În ochii lumii este o nebunie, dar noi Îl lăudăm pe Dumnezeu și apoi vedem împlinirea Cuvintelor Lui.

Chiar dacă pare imposibil, indiferent ce se întâmplă, indiferent cum se comportă cu

voi sau ce vă fac oamenii, iubiți-i oricum, iubiți-i necondiționat și atunci Dumnezeu vă va binecuvânta și vă va răsplăti pentru aceasta.

Propovăduiți Evanghelia chiar dacă sunteți respinși și batjocoriți, propovăduiți-o în orice circumstanță și Dumnezeu vă va binecuvânta.

Voi, care sunteți poporul lui Dumnezeu, nu priviți la circumstanțele voastre, ci mulțumiți-I pentru ceea ce doriți și veți primi; bucurați-vă pentru biruința pe care nu o aveți și o veți avea; sărbătoriți ceea ce nu vedeți și veți vedea! Lăsați de-o parte problemele voastre și urmați-L pe Dumnezeu. Înțelegeți? Dacă vă urmați problemele, dacă vă lăsați prinși de ele, nu-L veți putea urma pe Dumnezeu, dar dacă Îl urmați pe Dumnezeu, nu veți mai fi dependenți de ele și El vă va scoate biruitori.

Trăiți prin credință, chiar dacă nu vedeți nimic, fiindcă aceasta așteaptă Dumnezeu de la voi și aceasta va aduce binecuvântarea în viața voastră.

Dumnezeu a îngăduit ca evreii să sărbătorească timp de două mii de ani ceva ce nu aveau, iar acum au!

Ce tablou avem aici! Ei au sărbătorit timp de două mii de ani ceva ce nu aveau, au rostit binecuvântarea și l-au mulțumit lui Dumnezeu, iar acum văd cu ochii lor acele recolte care au revenit; dar cu toate acestea, evreii mai au încă nevoie de salvarea pe care voi o aveți.

Ei au sărbătorit recolta Rusaliilor, dar cu toate acestea, nu au primit încă puterea Rusaliilor pe care o aveți voi, fiindcă voi aveți Duhul lui Dumnezeu.

Duhul lui Dumnezeu S-a revărsat într-o zi de sărbătoare, ceea ce înseamnă că puterea Duhului înseamnă „sărbătoare, odihnă”, și El este tot timpul în voi, nu numai într-o zi anume.

Dumnezeu vrea ca viața voastră să fie tot timpul plină de bucurie și de mulțumire, și să nu depindă de lumea aceasta. Voi o puteți avea în fiecare clipă a vieții voastre, dar este alegerea voastră dacă o primiți sau nu.

Biblia spune: „*Mă bucur*”, nu aștept să vină mai întâi fericirea și apoi mă voi bucura. „*Mă bucur în Domnul Dumnezeul meu!*” Da, mă voi bucura, voi crede, Îi voi mulțumi și voi birui.

Sărbătoriți și bucurați-vă în Domnul, chiar dacă nu vedeți nimic! Sărbătoriți și bucurați-vă cum au făcut ei timp de două mii de ani, și veți vedea minunea întâmplându-se: pământul sterp al inimii voastre va înflori și pustia voastră se va bucura; pământul vostru va fi acoperit de spice și va înflori ca o grădină de trandafiri în pustie. Dar bucurați-vă și sărbătoriți aceasta înainte ca să înflorească, fiindcă aceasta este Taina recoltei voastre. Amin. Lăudați-L pe Domnul!

Tată, îți mulțumim pentru căile Tale minunate pe care le-ai arătat în lume. Acesta este un Adevăr radical și Te rugăm să ne dai putere să împlinim Cuvântul Tău, să învățăm secretul, cheia acestei Taine și s-o punem în aplicare ca să vedem minunea Ta.

Tată, ajută-ne să învățăm, chiar de acum, că trebuie să încetăm să mai așteptăm să se întâmple anumite lucruri și abia după aceea să ne bucurăm în Domnul. Iartă-ne pentru că am privit la circumstanțele noastre și la problemele noastre, și din cauza aceasta bucuria noastră a fost când sus, când jos, în funcție de lumea aceasta.

Tată, ajută-ne să ne declarăm independența față de lume și lucrurile ei și să ne apropiem mai mult de Tine, ca să devenim mai puternici și să ne putem bucura de îndurarea Ta.

Indiferent ce se va întâmpla, ne vom bucura de biruința noastră încă înainte de a o vedea, îți vom mulțumi pentru binecuvântări înainte de a le primi, de a le avea, ne vom bucura înainte de a vedea lucrurile pentru care ne rugăm, vom Trăi tot mai aproape de Tine și Te vom vedea numai pe Tine, pe măsură ce mărturisim că nu mai suntem legați de lumea aceasta. Tu ai biruit lumea, iar noi suntem în Tine și astfel am biruit lumea.

Dă-ne puterea Duhului Sfânt ca să avem biruință în toate lucrurile și Te rugăm să ne ajuți ca începând de astăzi să facem aceasta.

Tată, noi ne vom bucura oricum și îți vom mulțumi pentru lucrurile făgăduite. Ajută-ne să stăm neclintiți pe făgăduințele Tale și să așteptăm împlinirea lor.

Ajută-ne să punem în aplicare în viața noastră, Taina recoltei, ca să trăim biruința.

Te lăudăm, Doamne, pentru că Tu ești credincios făgăduinței făcute poporului Tău și după două mii de ani vedem că cuvântul Tău este la fel de viu și neschimbător.

Te binecuvântăm, Domnul Dumnezeu nostru și Salvatorul nostru.

Stați cu ochii închiși și lăudați-L pe Domnul și mulțumiți-I pentru ceea ce nu aveți și nu vedeți încă, fiindcă aveți ceva mai mare. Rămâneți în Dumnezeu și în Cuvântul Său. Amin.